

det förevarande fallet var det ändock bättre att gäldenären betalade vad han hade utrymme till jämfört med att han inte betalade något alls.

Inkassonämndens bedömning

Nämnden konstaterar inledningsvis att den inte är behörig att pröva om betalningsskyldighet föreligger.

Vad gäller utformningen av betalningsplaner finner nämnden att god etik i inkassoverksamhet normalt kräver att överenskomna betalningar skall täcka upplöpande ränta och dessutom leda till att kapitalskulden minskar. Undantagsvis kan dock avsteg från denna princip vara motiverad, t.ex. om gäldenären i framtiden förväntas få ökad betalningsförmåga. I sådana fall kan det således vara förenligt med god etik i inkassoverksamhet att överenskomma om en betalningsplan som en tid endast leder till betalning av ränta. Därvid kräver dock god etik att detta särskilt klargörs för gäldenären.

Vid upprättandet av amorteringsplanen 1997 hade borgenären ytterligare en fordran mot gäldenären. Även om parterna är överens om att sådan ytterligare fordran inte skall omfattas av amorteringsplanen bedömer Inkassonämnden att god etik i inkassoverksamhet kräver att anteckning görs i betalningsplanen om existensen av den ytterligare fordringen, att ränta löpande beräknas på denna fordran samt att betalning av den ytterligare fordringen och därpå upplöpande ränta skall anstå tills vidare.

Med detta uttalande avslutar nämnden handläggningen av ärendet.

Detta uttalande har avgivits enhälligt av ordföranden Lennart Groll samt ledamöterna Mats Bendrik, Sveriges advokatsamfund, Tom Ekelund, Finansbolagens Förening, Charlotte Strandberg, Svenska Inkassoföreningen, och Robert Vikström, Svenska Bankföreningen.

Inkassonämnden

/Lennart Groll/
Ordförande

/Hans Wahrolén/
Sekreterare